

การพัฒนารูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนาม
ของนิสิตครู สาขามัธยมศึกษา

นายนิคม ตั้งคะพิภพ

ศูนย์วิทยพัชยากร
วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาและประเมินผลการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

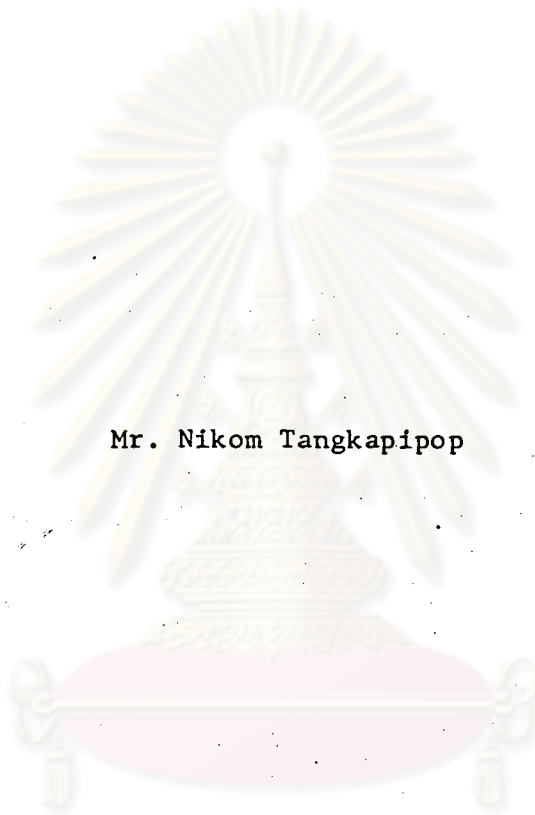
พ.ศ. 2528

ISBN 974-566-098-1

I159 51443

010646

DEVELOPMENT OF AN EVALUATIVE FIELD EXPERIENCE MODEL
FOR STUDENT TEACHERS
MAJORING IN SECONDARY EDUCATION

Mr. Nikom Tangkapipop

คุณย์วิทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy
Educational Measurement and Evaluation Program

Graduate School

Chulalongkorn University

1985

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนารูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
ภาคสนามของนิสิตครู สาขามัธยมศึกษา

โดย

นายนิคม ตั้งคะพิภพ

สาขา

การวัดและประเมินผลการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์
ศาสตราจารย์ ดร.พนัส หันนาคินทร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิฉณา สุวรรณเชตนิคม

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคุุณย์บัณฑิต

[Signature] คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.สุประคินฐ์ บุณนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

[Signature] ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.พจน สะเพียรชัย)

[Signature] กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.สุจริต เพ็ชรชอบ)

[Signature] กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์)

[Signature] กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.พนัส หันนาคินทร)

[Signature] กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ ดร.ศิริเวก ศรีสุโข)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนารูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนาม
ของนิสิตครู สาขามัธยมศึกษา

ชื่อ นิสิต นายนิคม ตั้งคะพิภพ

อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร. สมหวัง พิธิยานุวัฒน์
ศาสตราจารย์ ดร. พันธุ์ หันนาคินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวิธนา สุวรรณเชตนิคม

สาขา การวัดและประเมินผลการศึกษา

ปีการศึกษา 2528

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์ภาคสนาม ตามหลักสูตรผลิตบัณฑิตทางครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยระบบจำกัดจำนวน วัชชีดำเนินการวิจัยจำแนกเป็น 2 ตอน ตอนแรก เป็นการสร้างรูปแบบการประเมินโดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 14 ท่าน สังเคราะห์เพื่อให้ได้เนื้อหาของโครงสร้างของรูปแบบ ภายใต้ทฤษฎีครุศึกษาแบบสมรรถฐาน และดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงสอดคล้องของรูปแบบการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 33 ท่าน ตามวิธีการของเทคนิคเดลฟาย ตอนที่สอง เป็นการทดลองใช้รูปแบบดังกล่าวในสถานการณ์จริง ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการประเมิน โดยดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมของสมรรถวิสัยที่ใช้เป็นเกณฑ์ประเมิน ความพึงพอใจต่อความเหมาะสมและผลที่ได้รับจากกระบวนการของรูปแบบของผู้เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยของนิสิต และปัญหาและผลสืบเนื่องที่ตามมาของการใช้รูปแบบการประเมินดังกล่าว โดยวิธีวิจัยเชิงประเมิน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การสร้างและตรวจสอบความตรงเชิงสอดคล้อง ใต้โครงสร้างของรูปแบบการประเมินเบื้องต้น (ตามแนวความคิดของรูปแบบการประเมินต้นแบบ) คือ

มิติสมรรถวิสัย ใต้สมรรถวิสัยที่ใช้เป็นเกณฑ์ประเมินการปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ ของนิสิต จำแนกเป็นองค์ประกอบสมรรถวิสัย 6 ด้าน คือ งานสอน งานธุรการ งานกิจการนักเรียน งานให้คำปรึกษาและแนะแนว งานพัฒนาสังคม และงานพัฒนาตน เป็นสมรรถวิสัยรวม 93 ข้อ และสมรรถวิสัยย่อยสำหรับเป็นเกณฑ์ประเมินการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน 70 ข้อ รวมสมรรถวิสัยทั้งสิ้นจำนวน 163 ข้อ

มิติบทบาท จำแนกบทบาทการปฏิบัติงานของนิสิตเป็น 3 บทบาท คือ บทบาทผู้ช่วยครู บทบาทครูผู้ช่วย และบทบาทครู โดยแต่ละบทบาทจะมีการกิจที่กำหนดให้ปฏิบัติการกิจทั้งหลายไปสู่ภารกิจที่ซับซ้อนขึ้นตามลำดับ และมีระยะเวลาในการปฏิบัติการกิจในแต่ละบทบาทเป็น 1.5, 2 และ 4.5 สัปดาห์ตามลำดับ

มิติประเมิน กระบวนการประเมินทั้งการประเมินความก้าวหน้าและประเมินสรุปไต่ระบบกระบวนการประเมินที่ประกอบด้วย ระบบการรวบรวมข้อมูล ไต่แก แหล่งข้อมูล เครื่องมือวัด ผู้ประเมิน นำหนักความสำคัญของผู้ประเมินในแต่ละสมรรถวิสัย แต่ละบทบาท จำนวนครั้งที่ทำการประเมิน ระบบการวิเคราะห์ข้อมูล ไต่แก การวิเคราะห์ข้อมูลประเมินความก้าวหน้า และการวิเคราะห์ข้อมูลประเมินผลสรุป ระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ไต่แก เกณฑ์การตัดสินใจเพื่อการให้การนิเทศ เกณฑ์การตัดสินใจผลสรุป และการให้ข้อมูลย้อนกลับ

2. การทดลองรูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคในสถานการณจริง ผลปรากฏว่า

2.1 สมรรถวิสัยที่กำหนดเป็นเกณฑ์ประเมินทุกข้ออยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ในรูปแบบการประเมินต่อไปได้ โดยอาจารย์พี่เลี้ยงมีความเห็นว่าสมรรถวิสัยที่กำหนดเป็นเกณฑ์

ประเมินในแต่ละบทบาท มีความเหมาะสมในการปฏิบัติในระดับมากที่สุด และระดับมาก จำนวน 34 ข้อ และ 129 ข้อ ส่วนอาจารย์ในเทศก์มีความเห็นว่ามีเหมาะสมในการปฏิบัติในระดับมากที่สุดและระดับมาก จำนวน 110 ข้อ และ 53 ข้อ ตามลำดับ

2.2 อาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์ในเทศก์มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมและผลที่ได้รับจากรูปแบบการประเมินที่พัฒนาขึ้น ในประเด็นต่าง ๆ มากกว่าจากรูปแบบการประเมินเดิม (ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก) คือ อาจารย์พี่เลี้ยง เห็นว่ารูปแบบประเมินทดลองมีความเหมาะสมในประเด็นต่าง ๆ มากกว่าของรูปแบบประเมินเดิม 28 ข้อ จากประเด็นที่ถามทั้งหมด 30 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 93.33 โดยระบุความเหมาะสมของประเด็นดังกล่าวของรูปแบบประเมินทดลองในระดับมาก จำนวน 28 ข้อ และระดับปานกลาง 2 ข้อ ในขณะที่ระบุระดับความเหมาะสมทุกข้อของรูปแบบประเมินเดิมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์ในเทศก์ เห็นว่ารูปแบบประเมินทดลองมีความเหมาะสมในประเด็นต่าง ๆ มากกว่าของรูปแบบประเมินเดิม 29 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 96.67 โดยระบุความเหมาะสมของประเด็นดังกล่าวของรูปแบบประเมินทดลองในระดับมาก จำนวน 28 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ และระดับน้อย จำนวน 1 ข้อ ในขณะที่ระบุระดับความเหมาะสมของรูปแบบประเมินเดิมในระดับปานกลาง 29 ข้อ และระดับน้อย 1 ข้อ

สำหรับนิสิตมีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมและผลที่ได้รับในประเด็นต่าง ๆ ของรูปแบบประเมินทดลองมากกว่าของรูปแบบประเมินเดิมจำนวน 13 ข้อ จากประเด็นย่อยทั้งหมด 51 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 25.49 โดยระบุความเหมาะสมของประเด็นดังกล่าวของรูปแบบประเมินทดลองในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ข้อ ระดับมาก จำนวน 26 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 21 ข้อ และระดับน้อย จำนวน 3 ข้อ ในขณะที่ระบุความเหมาะสมของรูปแบบประเมินเดิมในระดับมาก จำนวน 16 ข้อ ระดับปานกลาง 25 ข้อ และระดับ 10 ข้อ

2.3 ผลสัมฤทธิ์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามของนิสิต จากการประเมินของอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์ในเทศก์ ในสมรรถนะด้านต่าง ๆ รวม 6 ด้าน คือ คำนวณสอน งานธุรการ งานกิจการนักเรียน งานให้คำปรึกษาและแนะแนว งานพัฒนาสังคม

และงานพัฒนาคน พบว่า จากการประเมินของอาจารย์พี่เลี้ยง ผลสัมฤทธิ์ของนิสิตกลุ่มทดลองใน
 ทุกสมรรถวิสัยสูงกว่าของนิสิตกลุ่มควบคุม ส่วนจากการประเมินของอาจารย์นิเทศก์ผลสัมฤทธิ์ของ
 นิสิตกลุ่มทดลองสูงกว่าของนิสิตกลุ่มควบคุม 5 ด้าน ยกเว้นด้านงานสอนที่ไม่แตกต่างกัน และ
 พิจารณาความเป็นเอกพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ของนิสิตพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนิสิตกลุ่มทดลองมีความเป็น
 เอกพันธ์สูงกว่าของนิสิตกลุ่มควบคุม 2 ด้าน คือ ด้านงานธุรการ และงานให้คำปรึกษาและแนะแนว
 จากการประเมินของอาจารย์พี่เลี้ยง และ 1 ด้าน คือ ด้านงานสอน จากการประเมินของอาจารย์
 นิเทศก์

2.4 ปัญหาและผลสืบเนื่องที่ตามมา ผู้เกี่ยวข้องอันได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร
 โรงเรียน กลุ่มอาจารย์พี่เลี้ยง และกลุ่มอาจารย์นิเทศก์ มีความสอดคล้องกันว่า รูปแบบการ
 ประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามที่ทดลองใช้ สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติใน
 โอกาสต่อไปได้ เพราะมีความเหมาะสมทั้งด้านโครงสร้างและกระบวนการ ทั้งยังก่อให้เกิด
 ผลสืบเนื่องทางบวกตามมาอีกด้วย เช่น นิสิต อาจารย์พี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์ มีความ
 กระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง มีแนวทางในการปฏิบัติการที่จะส่งผลให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ
 โครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ทำให้การนิเทศและประเมินผลมีระบบและชัดเจนขึ้น เกิดความ
 สัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนและมหาวิทยาลัย กระตุ้นให้เกิดความตื่นตัวในการพัฒนาบุคลากรของ
 ทั้งโรงเรียนและมหาวิทยาลัยเพื่อการนี้ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เกี่ยวข้องยังได้ให้ข้อสังเกตและขอ
 เสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามต่อไป
 อีกด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title: Development of An Evaluative Field Experience Model for Student Teachers Majoring in Secondary Education

Name: Mr. Nikom Tangkapipop

Thesis Advisores: Professor Somwung Pitayanuwat, Ph.D.
 Professor Panas Hannarkin, Ed.D.
 Assistant Professor Suwatana Suwanketnikom, Ph.D.

Program: Educational Measurement and Evaluation

Academic Year: 1985

ABSTRACT

The purpose of this study was to develop an evaluative field experience model for student teaching in line with the curriculum requirements for a bachelor degree in education. The model was intended to be used in universities offering bachelor degrees in education.

The study was divided into two phases. The first phase was to construct an evaluative model based on an analysis of related literature in the field and from opinions obtained by interviewing 14 specialists. Data obtained from the two sources were synthesized according to competency-based teacher education theory. The validity of the content acquired was evaluated by 33 specialists, using the Delphi technique.

The second phase was to apply the model in a real situation at Srinakharinwirot University at Phitsanulok. The purpose of the second phase was to test the effectiveness of the model by means of evaluative research. Phase two included verification of the suitability of the competencies as criteria for evaluation of student teaching, satisfaction with the evaluative model and the effects of the evaluative process as reflected by participants in the program, achievement of student teachers, and also consequences resulting from using the model.

The research yielded the following findings:

1. The structure of the evaluative model which included three dimensions was constructed and validated

1.1 Competency dimension : Six components concerning functions to be performed by student teachers were determined, they were class teaching, business affairs, student affairs, guidance services, community services, and self development. These components comprised 93 items along with 70 subcomponents to be evaluated in classroom teaching. There was a total of 163 items.

1.2 Role dimension : Three roles were assigned to each student, as assistant teacher, associate teacher, and teacher. The student had to perform each role from simple to complex tasks. Time allotment for each role was 1.5, 2 and 4.5 weeks consecutively.

1.3 Evaluative dimension : The evaluative system developed included (1) evaluative processes both formative and summative which were composed of sources of data, measuring devices, evaluators, weight assigned to evaluators in each role, and each dimension and frequency of evaluation, (2) system of data analysis included analysis of data concerning student progress and final achievement, (3) system of information for decision making which was composed of criteria for supervision, criteria for final decision making, and feed-back data.

2. The following results were found from implementation of the evaluative model in a real situation:

2.1 Every component used as evaluative criteria proved to be usable. Supervising teachers rated the usefulness of competencies designed to evaluate student teachers roles at a very high level for 34 items and at a high level for 129 items. The college supervisors rated 110 items at a very high level and 53 at a high level.

2.2 Both supervising teachers and college supervisors were satisfied with suitability and consequences from the model developed in comparison to the model previously used at Srinakharinwirot University at Phitsanulok. Supervising teachers stated their preferences for the new model over the former model for 28 items which they rated high out of 30 items or 93.33 per cent, the other 2 items were rated moderate while all items in the former model were rated at a moderate level. The college supervisors

2

preferred the new model, rating 28 items at a high level, one at a moderate level and one at a low level. They rated 29 items in the former model at a moderate level and one at a low level.

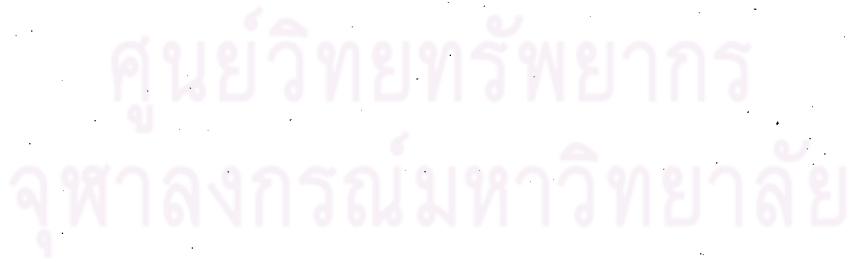
Students preferred the new model to the former in 13 items out of 51 items or 25.49 per cent, of which one item was rated very high, 26 high, and three at a low level. Their ratings on the former model indicated that 16 items were high, 25 moderate, and 10 at a low level.

2.3 The supervising teachers evaluated achievement of the students in the experimental group higher than the control group on all six competencies namely; classroom teaching, business affairs, student affairs, guidance services, community services, and self development. The college supervisors concurred in their opinions with the supervising teachers except for the classroom teaching competency for which they indicated no differences between the two groups of students. With regard to the homogeneity of student achievement it was found that for the supervising teachers' ratings the homogeneity of the experimental group was greater than the control group on two competencies, business affairs, and guidance services, and for the college supervisors', ratings the experimental group was more homogeneous for classroom teaching.

2.4 With regard to study about problems and consequences of the application of the new model, the group of persons concerned, school administrators, supervising teachers,

and college supervisors, agreed that the experimental model could be adopted for further usage. The reasons were that both the model's structure and process were effective and related to positive attitudes. Students supervising teachers, and college supervisors were enthusiastic to improve themselves. Practical means to achieve the objectives of the teaching experience program were envisioned. Evaluation and supervision became more systematic and more comprehensible. Better school and university relations were well established. Determination to improve personal development was highly encouraged.

Moreover, all participants in the program offered numerous constructive suggestions to improve the program in various aspects.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่งจาก ศาสตราจารย์ ดร. สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ศาสตราจารย์ ดร. พันธ์ หันนาคินทร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒนา สุวรรณเชตนิคม ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือทั้งร่างกายและแรงใจ แก่ผู้วิจัยอย่างเต็มที่ตลอดระยะเวลาของการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและตระหนักในพระคุณของท่านเป็นอย่างยิ่ง

การดำเนินการวิจัยนี้ ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากคณะบุคคลฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งไม่สามารถกล่าวนามได้ครบในที่นี้ คือ คณะผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาเสียสละเวลาและความคิด ให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามด้วยความเต็มใจ ผู้วิจัยรู้สึกประทับใจในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง คณะอาจารย์พี่เลี้ยง คณะผู้บริหารโรงเรียน คณะอาจารย์นิเทศก์ คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย ตลอดจนคณะกรรมการดำเนินการจัดประชุมสัมมนา ได้ให้ความร่วมมืออย่างดีในการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ แด่ ศาสตราจารย์ ดร. อารี สันหนวี และ อาจารย์ ดร. ทิเรก ศรีสุโข ที่กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนทำให้ผู้วิจัยได้ตระหนักในคุณค่าและดำเนินการวิจัยเรื่องนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่แผนกเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการจัดพิมพ์และจัดทำเอกสารต่าง ๆ

อนึ่ง งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนส่วนหนึ่งจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก จึงขอประกาศกิตติกรรม มา ณ ที่นี้

ผลการวิจัยนี้หากก่อให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนาทางวิชาการและการปฏิบัติการในวิชาชีพครู ขอขอบคุณความตั้งใจเป็นเครื่องบูชา แด่ ครูผู้มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองและพยายามสรรรคสร้างศิษย์ ด้วยจิตและวิญญาณแห่งความเป็นครู

นิคม ตั้งคะพิภพ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ช
กิตติกรรมประกาศ	ฐ
รายการตารางประกอบ	ค
รายการแผนภูมิประกอบ	น
บทที่	

1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนิสิตครู	6
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	12
	ประโยชน์ของการวิจัย	12
	ขอบเขตของการวิจัย	12
	นิยามศัพท์เฉพาะ	13
2	วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง	16
	โครงสร้างของรูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนาม	
	ในปัจจุบัน	16
	จุดมุ่งหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	28
	มิติสมรรถวิสัยของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	33
	มิติบทบาทของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

มิตีการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	62
เทคนิคในการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	68
3. วิธีดำเนินการวิจัย	74
การดำเนินการวิจัยตอนที่ 1	76
กลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ	76
ขั้นตอนการดำเนินการ	78
เกณฑ์การตัดสินเลือกรายการองค์ประกอบที่เหมาะสมในมิติต่าง ๆ	
ของรูปแบบประเมิน	79
การดำเนินการวิจัยตอนที่ 2	80
กลุ่มตัวอย่าง	81
ขั้นตอนการดำเนินการ	83
เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินรูปแบบ	89
4. ผลการสร้างรูปแบบการประเมิน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนาม	
ของนิสิตครู สาขามัธยมศึกษา	93
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับน้ำหนักความสำคัญขององค์ประกอบ	
สมรรถนะแต่ละด้าน ผู้ประเมินแต่ละฝ่ายและบทบาทแต่ละบทบาท	115
ผลการวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญแต่ละบทบาท	125
ผลการวิเคราะห์จำนวนเวลาที่ใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	
ภาคสนามในแต่ละบทบาท	128
ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากการให้ข้อเสนอแนะและความเห็นที่มี	
ต่อรูปแบบการประเมินที่กำหนด	129

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	ประสิทธิผลของรูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
	ภาคสนามของนิสิตครู สาขามัธยมศึกษา 130
	ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของสมรรถกวีสัยในแต่ละบทบาท 130
	ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจต่อความเหมาะสมและผลที่ได้รับ
	ระหว่างรูปแบบประเมินทดลองและรูปแบบประเมินเดิม 148
	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างนิสิตกลุ่มทดลองและนิสิตกลุ่มควบคุม ... 158
	ความเป็นปัญหา ผลสืบเนื่องที่ตามมาและขอเสนอแนะจากปฏิบัติและ
	ผู้เกี่ยวข้อง 161
6	บทสรุป 174
	ตอนที่ 1 ผลการสร้างรูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
	ภาคสนาม 175
	ตอนที่ 2 ประสิทธิผลของรูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
	ภาคสนาม 198
	อภิปรายผล 207
	ขอเสนอแนะ 227
	บรรณานุกรม 231
	ภาคผนวก ก 241
	ภาคผนวก ข 261
	ภาคผนวก ค 273
	ประวัติผู้เขียน 319

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
1	เปรียบเทียบรูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนาม ของคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยจำกัดจำนวนรับ 17
2	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ทำการสัมภาษณ์ จำแนกตามวุฒิการศึกษาและตำแหน่ง ทางวิชาการ 76
3	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษาและตำแหน่ง ทางวิชาการ 77
4	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 และรอบที่ 2 79
5	จำนวนนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตาม โรงเรียนและวิชาเอก 82
6	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม 83
7	คามัธยมฐานและพิสัยควอไทล์ ของระดับความเหมาะสมของสมรรถวิสัย ในบทบาทครูช่วยครู 95
8	คามัธยมฐานและพิสัยควอไทล์ ของระดับความเหมาะสมของสมรรถวิสัย ในบทบาทครูผู้ช่วย 98
9	คามัธยมฐานและพิสัยควอไทล์ ของระดับความเหมาะสมของสมรรถวิสัย ในบทบาทครู 102
10	คามัธยมฐาน และพิสัยควอไทล์ของระดับความเหมาะสมของสมรรถวิสัย การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน 108

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
11	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญของ สมรรถกิริยิต์แต่ละคานในบทบาทครูช่วยครู 116
12	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผูประเมินในสมรรถกิริยิต์ แต่ละคาน ในบทบาทครูช่วยครู 117
13	การอยละของน้ำหนักความสำคัญของผูประเมินแต่ละฝ่าย ในสมรรถกิริยิต์ แต่ละคาน ในบทบาทครูช่วยครู 118
14	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญของสมรรถกิริยิต์ แต่ละคาน ในบทบาทครูช่วย 119
15	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญของผูประเมินใน สมรรถกิริยิต์แต่ละคาน ในบทบาทครูช่วย 120
16	การอยละของน้ำหนักความสำคัญของผูประเมินแต่ละฝ่ายในสมรรถกิริยิต์ แต่ละคาน ในบทบาทครูช่วย 121
17	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญของสมรรถกิริยิต์ แต่ละคาน ในบทบาทครู 122
18	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญของผูประเมิน ในสมรรถกิริยิต์แต่ละคาน ในบทบาทครู 123
19	การอยละของน้ำหนักความสำคัญของผูประเมินแต่ละฝ่ายในสมรรถกิริยิต์ แต่ละคาน ในบทบาทครู 124
20	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน น้ำหนักความสำคัญของแต่ละบทบาท 125

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
21	ค่าน้ำหนักความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ของสมรรถวิสัยแต่ละด้านในบทบาทต่าง ๆ ...	126
22	คาเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนเวลาในการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูในแต่ละบทบาท	128
23	คามัธยฐานและพิสัยควอไทล์ของระดับความเหมาะสมของสมรรถวิสัย ในบทบาทผู้ช่วยครู	131
24	คามัธยฐานและพิสัยควอไทล์ของระดับความเหมาะสมของสมรรถวิสัย ในบทบาทครูผู้ช่วย.....	134
25	คามัธยฐานและพิสัยควอไทล์ของระดับความเหมาะสมของสมรรถวิสัย ในบทบาทครู	137
26	คามัธยฐานและพิสัยควอไทล์ ของระดับความเหมาะสมของสมรรถวิสัย การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน	142
27	ผลการ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคาเฉลี่ยของความเหมาะสมและผล ที่ได้รับจากรูปแบบประเมินทดลองและรูปแบบประเมินเดิม ตามทัศนะ ของอาจารย์พี่เลี้ยง	148
28	ผลการ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคาเฉลี่ยของความเหมาะสมและ ผลที่ได้รับจากรูปแบบประเมินทดลองและรูปแบบประเมินเดิม ตาม ทัศนะของอาจารย์นิเทศก์	151
29	ผลการ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคาเฉลี่ยของความเหมาะสมเดิม ตามทัศนะของนิสิต	154

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
30	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ของ นิติตกคุมทดลองและกลุ่มควบคุม ตามผลการประเมินของอาจารย์พี่เลี้ยง ...	159
31	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ของ ของนิติตกคุมทดลองและกลุ่มควบคุม ตามผลการประเมินของ อาจารย์นิเทศก์	160
32	น้ำหนักความสำคัญของการประเมินในแต่ละบทบาทตามผลสรุป การประชุมสัมมนา	171
33	น้ำหนักความสำคัญของผู้ประเมินแต่ละฝ่าย ในสมรรถวิสัยแต่ละด้าน ของบทบาทต่าง ๆ	191
34	จำนวนสมรรถวิสัยที่มีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติในระดับต่าง ๆ ในแต่ละบทบาท ตามทัศนะของอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์	199
35	จำนวนขอของระดับความพึงพอใจต่อความเหมาะสมและผลที่ได้รับใน ประเด็นคำถามต่าง ๆ ตามทัศนะของอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ ..	200
36	จำนวนขอของระดับความพึงพอใจต่อความเหมาะสมและผลที่ได้รับ ในประเด็นคำถามต่าง ๆ ตามทัศนะของนิติต	201
37	จำนวนรายการสมรรถวิสัยต่าง ๆ ในแต่ละบทบาท	243
38	คามัธยมฐาน ฐานนิยม และพิสัยควอไทล์ของผลการตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ในบทบาทผู้ช่วยครู	249
39	คามัธยมฐาน ฐานนิยม และพิสัยควอไทล์ ของผลการตอบแบบสอบถาม รอบที่ 1 และรอบที่ 2 ในบทบาทครูผู้ช่วย	251

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
40	
คำขวัญฐาน ฐานนิยม และพีสัยควอไทล์ ของผลการตอบแบบสอบถาม รอบที่ 1 และรอบที่ 2 ในบทบาทครู	253
41	
คำขวัญฐาน ฐานนิยม และพีสัยควอไทล์ ของผลการตอบแบบสอบถาม รอบที่ 1 และรอบที่ 2 ทอความเหมาะสมของสมรรถวิสัยการปฏิบัติ การสอนในชั้นเรียน	256

 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการแผนภูมิประกอบ

แผนภูมิที่		หน้า
1	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเฉพาะเจาะจงและจำนวนข้อความ ของผลึกาคคหวั้ง	7
2	รูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตครู	10
3	รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามโปรแกรมสมรรถฐาน	35
4	กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของมหาวิทยาลัยเคนตักกี	55
5	กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของมหาวิทยาลัยเทนเนสซี	60
6	กระบวนการของระบบการตัดสินใจ	63
7	โครงสร้างของการประเมินโปรแกรมครุศึกษา	65
8	รูปแบบกระบวนการประเมินการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษา	67
9	ขอข่ายมโนทัศน์ของเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา	69
10	ความสัมพันธ์ของกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา	70
11	รูปแบบกระบวนการประเมินเพื่อการตัดสินใจ	72
12	กระบวนการประเมิน	73
13	ลำดับขั้นของการดำเนินการวิจัย	75
14	รูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามเบื้องต้น	93
15	แนวโน้มของน้ำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัยแต่ละด้านในบทบาทต่าง ๆ	127
16	กระบวนการประเมินความก้าวหน้าและประเมินผลสรุป	198
17	รูปแบบกระบวนการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนาม ของรูปแบบประเมินที่ทำการวิจัย	248